

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

GEORGES BATAILLE

Ölü Adam*

Türkçesi: Yaşar Avunç

*SEL YAYINCILIK

GECEYARISI KİTAPLARI

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

GEORGES BATAILLE
*ÖLÜ ADAM**

***SEL** YAYINCILIK / GECEYARISI KİTAPLARI

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

***SEL YAYINCILIK**
Kuloğlu Mahallesi, Turnacıbaşı Caddesi,
No: 17, Beyoğlu – İstanbul
Tel. (0212) 516 96 85

<http://www.selyayincilik.com>
e-posta: halklailiskiler@selyayincilik.com

SATIŞ - DAĞITIM:
Çatalçeşme Sokak, No: 19/1
Cağaloğlu – İstanbul
e-posta: siparis@selyayincilik.com
Tel. (0212) 522 96 72 Faks: (0212) 516 97 26

***SEL YAYINCILIK: 1052**
Geceyarısı: 58
ISBN 978-605-772-871-5

ÖLÜ ADAM
Georges Bataille

Türkçesi: Yaşar Avunç

Özgün Adı: Le Mort

© Jean-Jacques Pauvert, 1967
© Société nouvelle des éditions Jean-Jacques Pauvert, 1979
© Pauvert, département de la Librairie Librairie Arthème Fayard, 1967, 1979, 2000
© Sel Yayıncılık, 2017

Genel Yayın Yönetmeni: İrfan Sancı
Editör: Işık Ergüden
Yayına hazırlayan: Sanem Işıl Aytuğ
Kapak tasarımı: Gülay Tunç
Kapak uygulama: Aslı Sezer
Sayfa tasarımı: İklim Yılmaz

Birinci Baskı: Eylül, 2020

Baskı ve Cilt: Yaylacık Matbaası
Fatih Sanayi Sitesi, 12/197-203
Topkapı-İstanbul, 567 80 03

GEORGES BATAILLE

ÖLÜ ADAM

Türkçesi: Yaşar Avunç

***SEL YAYINCILIK**

PROTOKOL

ÉDOUARD öldüğünde Marie'nin içinde bir boşluk oluştu, uzun bir ürperti tüm bedenini baştan başa dolaşıp onu bir melek gibi yukarılara taşıdı. Çıplak göğüsleri çaresizlik hissiyle bitkin düştüğü düşsel kilisesinde dimdikti. Dalgın, ağır bir esrime içinde kendinden geçmiş, şaşkın halde ölünün yanında dikilip duruyordu. Halinin umutsuz olduğunun farkındaydı, ama bu umutsuzluk umurunda değildi. Édouard ölürken yalvarmış, çırılçıplak soyunmasını istemişti ondan.

Ama bunu zamanında yapamamıştı! İşte şimdi orada, saçı başı dağınık haldeydi: Yırtık giysisinden fırlamış göğüsleri ortadaydı yalnızca.

MARIE ÖLÜ ÉDOUARD İLE BAŞ BAŞA

ZAMAN bizi korkuya tâbi kılan yasaları az önce reddetmişti. Elbisesini çıkardı, mantosunu koluna aldı. Çıldırılmış gibiydi ve çıplaktı. Kendisini dışarı atıp gecenin sağanağı altında koşmaya başladı. Ayakkabıları çamurun içinde şaklıyor, üstüne yağmur boşanıyordu. Çok sıkışmıştı ama kendisini tuttu. Ağaçların tatlı huzurunda yere uzandı. Uzun uzadıya işedi, bacakları sidik içinde kaldı. Yattığı yerde çekilmez, çılgın bir sesle şarkı mırıldanmaya koyuldu:

... çıplaklık bu
ve de gaddarlık...

Sonra doğruldu, yeniden mantosunu giyip Quilly'deki o küçük otelin kapısına kadar koştu.

MARIE EVDEN ÇIPLAK ÇIKIYOR

ŞAŞKINDI, girmeye cesaret edemedi kapıda öylece durdu. İçeriden gelen çığlıkları, kızların ve sarhoş erkeklerin söylediği şarkıları duyuyordu. Titrediğini hissetti, ama bu titreme ona haz verdi.

Şöyle düşündü: “İçeri gireceğim, beni çıplak görecekler.” Duvara yaslanmak zorunda kaldı. Mantosunun önünü açıp uzun parmaklarını açıklıktan içeri soktu. Kaygıdan kaskatı, kulak kesildi, parmaklarındaki iyi yıkanmamış cinsel organ kokusunu aldı. Otelde kıyamet kopuyordu, ama birden sesler kesildi. Yağmur yağıyordu: O mahzen karanlığında ılık bir rüzgâr yağmuru savurup duruyordu. Bir kadın sesi melankolik bir kenar mahalle şarkısı söylüyordu. Karanlık gecede dışarıdan duyulan, duvarlara çarpıp boğuklaşan bu kalın ses yürek parçalayıcıydı. Şarkı bitti. Ardından alkışlar ve tepinmeler, sonra da tezahüratlar geldi.

Marie gölgeler içerisinde hıçkırıklara boğulmuştu. Elinin tersiyle ağzını kapamış, güçsüzlüğüyle baş başa, ağlıyordu.

MARIE OTELİN ÖNÜNDE BEKLİYOR

MARIE içeri gireceğini bildiği için ürperdi.

Kapıyı açtı, salonda iki üç adım attı: Hava akımı kapıyı arkasından kapattı.

Bu kapının sonsuza dek üstüne kapandığını düşlediğini anımsadı.

Çiftlik çalışanları, otel sahibesi ve içerideki kızlar uzun uzun, dikkatle Marie'yi süzdü.

Girişte, kımıldamadan öylece kalakaldı; çamur içindeydi, saçları sıırılsıklamdı, kaşlarını çatmıştı. Gece kopan fırtınadan çıkıp gelmiş gibiydi (dışarıdaki rüzgârın sesi duyuluyordu). Mantosuna sımsıkı sarınmıştı, ama yakasını açtı.

MARIE OTELİN SALONUNA GİRİYOR

ALÇAK sesle sordu:

“İçki alabilir miyim?”

Otel sahibesi tezgâhtan seslendi:

“Kalvados olur mu?”

Küçük bir kadehi tezgâha sürdü.

Marie olmazlandı.

“Bir şişe ve büyük kadehler istiyorum,” dedi.

Sesi hâlâ alçak, ama sertti.

Ekledi:

“Onlarla birlikte içeceğim.”

Parayı ödedi.

Çizmeleri tozlu bir çiftlik çalışanı oğlan çekerek sordu:

“Eğlenmeye mi geldiniz?”

“Eve: öyle,” dedi Marie.

Gülümsemeye çalıştı: Gülümsüyor olmasına şaşırdı.

Oğlanın yanına oturdu, bacağını bacağına yapıştırdı, elini tutup kasıklarının arasına götürdü.

Oğlan yarığa dokununca inledi:

“Vay canına!” Ötekiler kıpkırmızı kesilmiş, susuyordu.

Kızlardan biri kalkıp Marie'nin mantosunun eteğini kaldırdı:

“Şuna bakın,” dedi, “altı çıplak!”

Marie ses çıkarmadı ve kadehteki içkiyi çabucak başına dikti.

“Hanım içmeyi seviyor,” dedi otel sahibesi.

Marie acı acı geçirdi.

MARIE ÇİFTLİK ÇALIŞANI OĞLANLARLA İÇİYOR

MARIE kederli kederli şöyle dedi:

“Geçti.”

Islak siyah saçları lüle lüle yüzüne yapışmıştı. Güzel başını salladı, kalktı, mantosunu çıkardı.

Salonda kafayı çeken bir hödük kalkıp ona doğru yaklaştı. Kollarıyla havayı dövüyor, sendeliyordu. Bağırды:

“Çıplak kadınlar bizimdir!” dedi.

Otel sahibesi üstüne çullandı:

“O koca burnunu koparırım...”

Adamın burnunu tutup sıktı.

Adam bağırды.

“Hayır,” dedi Marie, “orasını tut, en iyisi o.”

Sarhoş adama yaklaşıp düğmelerini çözmeye başladı: Donundan ölgün bir kamış çıkardı.

Kamış kahkahalara yol açtı.

Marie, hayvan gibi cesur, bir dikişte ikinci bardağı da yuvarladı.

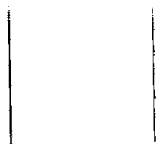
Otel sahibesi yavaşça, gözleri fener gibi ıslıl ıslıl, arkadan onun yarığını ellendi:

“Çok iştah açıcı,” dedi, “tam yemelik.”

Marie bardağını bir daha doldurdu. İçki lık lık ederek midesine indi.

Lıkır lıkır, ölesiye içiyordu. Bardak elinden düştü. Kıcı çirkin ve iyice yarıktı. Hoşluğu salonu aydınlattı.

MARIE BİR SARHOŞUN KAMIŞINI ÇIKARIYOR

ÇİFTLİK çalışanlarından biri, kin dolu bakışlarla biraz uzakta dikiliyordu. Çok yakışıklı bir adamdı, yepyeni, uzun, ince kauçuk çizmeleri vardı.

Marie elinde bardağı, ona yaklaştı. Harika görünüyordu, yüzü kıpkırmızıydı. Bacakları gevşek çoraplarının içinde titriyordu. Adam şişeyi alıp lı-kır lıkır içti:

Güçlü, hazmedilemez bir sesle bağırdı:

“Yeter!”

Boş şişeyi küt diye masanın üstüne koydu.

Marie sordu:

“Başka ister misin?”

Gülümseyerek yanıt verdi adam: Marie’yi tavlamış gibi davranıyordu.

Gidiş otomatik piyanoyu kurdu. Dönerken kollarını birleştirdi ve küçük bir dans adımı attı.

Marie’yi elinden tuttu, edepsizce cava dansı yaptılar.

Marie, midesi bulanmış halde, başını geriye atarak kendini tümüyle dansa kaptırdı.

MARIE, PIERROT İLE DANS EDİYOR

OTEL sahibesi birden bağırarak ayağa fırladı:
“Pierrot!”

Marie düştü: Sendeleyen yakışıklı adam kolunu bırakmıştı.

İnce bedeni kaydı, büyük bir gürültüyle yere yıkıldı.

“Vay kaltak,” dedi Pierrot.

Ağzını ceketinin koluna sildi.

Otel sahibesi koştu. Diz çöküp Marie’nin başını özenle yukarı kaldırdı: Dudaklarından tükürük, daha doğrusu salya sızıyordu.

Bir kız ıslak havlu getirdi.

Marie az sonra kendine geldi. Güç bela:

“İçki!” diyebildi.

“Bir bardak içki ver,” dedi otel sahibesi kızlardan birine.

Bir bardak daha verdiler. İçip yine istedi:

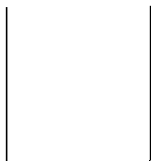
“Bir tane daha!”

Marie kızın doldurduğu bardağı elinden kaptı. Hiç zamanı yokmuş gibi acele acele içti.

Başka bir kızla otel sahibesinin kollarında yattarken başını kaldırdı:

“Bir tane daha!”

KÖRKÜTÜK SARHOŞ MARIE YERE DÜŞÜYÖR

ÇİFTLİK çalışanları, kızlar ve otel sahibesi çevresine toplanmış, ne diyeceğini bekliyorlardı.

Marie'nin ağzından tek bir sözcük çıktı:

“... şafak sökerken...”

Sonra başı ağır ağır yeniden düştü. Hastaydı, hasta...

Otel sahibesi sordu:

“Ne dedi?”

Kimse yanıt veremedi.

MARIE KONUŞMAK İSTİYOR

DERKEN otel sahibesi, yakışıklı Pierrot'ya şöyle dedi:

“Em onu!”

“Onu iskemleye oturtalım mı?” diye sordu kızlardan biri.

Hep birlikte Marie'yi yakalayıp iskemleye kış üstü oturttular.

Pierrot diz çöküp Marie'nin bacaklarını omuzlarına attı.

Yakışıklı oğlan bir fatih edasıyla gülümseyip dilini kılların arasına daldırdı.

Marie hasta ama düşler içinde, mutlu görünüyordu; gözlerini açmadan gülümsedi.

PIERROT MARIE'Yİ EMİYOR

MARIE düşlerinin arasında donmuş, ama yaşamı durmadan lağıma boşalıyor gibi hissetti kendini.

Güçsüz bir arzu onu gergin tutuyordu: Alt tarafı gevşesin istedi. Çevresindekilerin yaşadığı dehşeti canlandırdı gözünde. Édouard'dan ayrı değildi artık.

Çıplak vajina ve kık: Islak kık ve vajina kokusu yüreğini ferahlatıyor ve onu yalayan Pierrot'nun dili ölü soğukluğu gibi geliyordu.

Alkol ve gözyaşlarından sarhoş olmuştu, ağlamayı kesip ağzını açtı, bu soğukluğu içine çekti: Otel sahibesinin başını yaklaştırdı ve dudaklarının azgın kuyusunu kadının çürük dişlerle dolu ağzına açtı.

MARIE OTEL SAHİBESİNİ DUDAKLARINDAN ÖPÜYOR

Marie otel sahibesini itince kadının dağınık saçları ve sevinçten coşan yüzüyle karşılaştı. Bu erkeksi kadın yüzü sarhoş bir tatlılıkla ışıldıyordu. O da sarhoştı. Zilzurna sarhoştı: Gözlerinden minnet yaşları akıyordu.

O gözyaşlarına bakıp hiçbir şey görmeyen Marie ölümün ışığında yüzer gibiydi.

“Susadım,” dedi.

Pierrot soluğu kesilircesine emmeyi sürdürüyordu.

Otel sahibesi koşup ona bir şişe getirdi.

Marie tadını çıkara çıkara içip şişeyi boşalttı.

MARIE ŞİŞEDEN İÇİYOR

... BİR itiş kakış, korkuyla atılan çığlık, kırılan bir sürü şişenin şangırtısı; Marie'nin kalçası orospu kalçası gibi çırpındı. Bağırان çiftlik çalışanları itişip kakıştı. Otel sahibesi Marie'nin kanepeye uzanmasına yardımcı oldu.

Esrik gözleriyle hâlâ boş boş bakıyordu Marie.

Rüzgâr, fırtına dışarıda ortalığı kasıp kavuruyordu. Gecenin karanlığında kapı, pencere kanatları çarpıyordu.

“Dinleyin,” dedi otel sahibesi.

Rüzgârın ağaçların arasında uzun uzun uğuldağı, çılgın bir kadın çığlığı gibi inlediğı duyuldu.

Tam o sırada kapı ardına kadar açıldı ve güçlü bir yel salonu doldurdu.

Çıplak Marie kendini ânında ayakta buldu. Haykırdı:

“Édouard!”

Yaşadığı yürek daralmasıyla sesini rüzgâr uğultusunun devamıymış gibi hissetti.

MARIE DOYUMA ULAŞIYOR

O berbat gecede şemsiyesini zorlukla kapatan bir adam çıkageldi: Kapı aralığında sıçanı andıran silueti belirdi.

“Çabuk olun, Kont hazretleri! Girin,” dedi otel sahibesi sendeleyerek.

Cüce yanıt vermeden ilerledi.

“Sırılsıklam olmuşsunuz,” diye sürdürdü kadın kapıyı kapatırken.

Küçük adam şaşırtıcı derecede vakûrdu; şişmandı, kamburdu, kocaman kafası omuz hizasındaydı.

Marie’yi selamladı, sonra çalışanlara döndü.

“Merhaba Pierrot,” dedi oğlanın elini sıkarak, lütfen mantomu al.

Pierrot mantosunu çıkarması için Kont’a yardım etti. Kont da Pierrot’nun bacağına çimdik attı.

Pierrot gülümsedi. Kont sevecen bir tavırla onun elini sıktı.

“İzin verir misiniz,” dedi eğilerek.

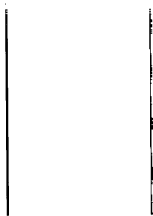
Kont masaya, Marie’nin karşısına oturdu.

“Şişeleri getirin,” dedi.

“İskemleye işeyecek kadar çok içtim,” dedi bir kız.

“Şimdi de sıçacak kadar için yavrum...”
Birden durdu, ellerini ovuşturdu.
Patavatsızca.

MARİE BİR CÜCEYLE
TANIŞIYOR

MARIE hiç kımıldamadan Kont'a bakıyordu ve başı dönüyordu.

“Doldur,” dedi.

Kont bardakları doldurdu.

Marie yeniden usul usul konuştu:

“Şafak sökerken öleceğim...”

Kont çelik mavisi gözleriyle dikkatle, uzun uzun ona baktı.

Açık renk kaşları alabildiğine geniş alnının kıvrışıklıklarını ortaya çıkararak, yukarı kalktı.

Marie kadehini kaldırıp devam etti:

“İç!”

Kont da kadehini kaldırdı ve içti. Bir dikişte bardaklarını boşalttılar.

Otel sahibesi gelip Marie'nin yanına oturdu.

“Ko-kuyorum,” dedi Marie ona.

Gözlerini Kont'tan ayırmıyordu.

Hıçkırık tutar gibi oldu: Yaşlı kadının kulağına eğilip delirmiş gibi bir sesle fısıldadı:

“Édouard'ın hayaleti bu adam!”

“Hangi Édouard,” diye sordu kadın alçak sesle.

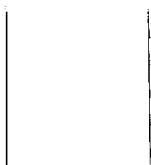
“Öldü,” dedi Marie aynı ses tonuyla.

Kadının elini tutup ısırdı.

“Seni orospu,” diye bağırdı ısırılan kadın. Ama elini kurtarıp Marie’yi okşadı, omzundan öpüp Kont’a şöyle dedi:

“Ama yine de tatlı şey.”

MARIE, ÉDOUARD’IN HAYALETİNİ GÖRÜYOR

BU kez Kont sordu:

“Édouard kim?”

“Sen bile kendini tanımaz olmuştun,” dedi Marie.

Sesi biraz kırık döküktü şimdi:

“İçir onu,” dedi otel sahibesine.

Gücü kalmamış gibiydi.

Kont bardağını başına dikip sır verir gibi konuştu:

“Alkol beni pek etkilemez.”

Şişman, koskocaman kafalı küçük adam Marie’ye tasalı gözlerle, uzun uzun, dikkatle baktı; niyeti onu tedirgin etmekti sanki.

Adam, omuzlarının arasındaki dimdik başıyla, her şeyi benzer şekilde süzüyordu.

Seslendi:

“Pierrot!”

Pierrot yaklaştı:

“Bu kız kamışımı kaldırıyor,” dedi cüce. “Şuraya oturur musun?”

Oturunca da keyifle ekledi:

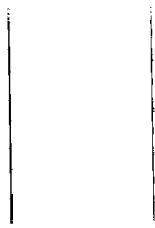
“Lütfen Pierrot, bana otuz bir çektir. Bunu o kızıdan isteyecek cesaretim yok...”

Gülümsedi.

“Senin gibi ucubelere alışık değil o.”

Tam o anda da Marie kanepenin üstüne çıktı.

MARIE KANEPENİN ÜSTÜNE ÇIKIYOR

“KORKUYORUM,” dedi Marie. “Taş gibisin.”

Kont yanıt vermedi. Pierrot adamın kamışını eline aldı.

Gerçekten de taş kadar duygusuzdu Kont.

“Defol,” dedi ona Marie, “yoksa üstüne işerim...”

Masanın üstüne çıkıp çömeldi.

“Bak buna bayılırım,” diye yanıtladı onu ucube. Boynu kazık gibiydi: Yalnızca çenesi oynuyordu konuşurken.

Marie işedi.

Pierrot yüzüne sidik fışkıran Kont’a var gücüyle otuz bir çektiriyordu.

Kont kıpkırmızı kesildi, sidik içinde kalmıştı. Pierrot düzer gibi otuz biri sürdürüyordu ve kamıştaki meni adamın yeleşine fışkırdı. Cüce tepeden tırnağa hafifçe ürpererek hırıldadı.

MARIE KONT’UN ÜSTÜNE İŞİYOR

MARIE hâlâ işiyordu.

Masanın üstünde, şişe ve bardakların arasında elleriyle üstüne başına sidik sıvıyordu.

Bacaklarını, kıcını ve yüzünü de sidik içinde bırakmıştı.

“Bak,” dedi, “ne kadar güzelim.”

Çömeldi, cücenin başı hizasındaki vajina dudaklarını iğrenç şekilde açtırdı.

MARIE KENDİNİ
SIDIĞE BULUYOR

MARIE'NİN yüzünde acı bir gülümseme belirdi.

Berbat, tiksindirici bir manzara...

Bir ayağı kaydı: Vajinası cücenin başına çarptı.

Kont dengesini kaybetti ve yere düştü.

İkisi, bağıra çağıra inanılmaz bir gürültüyle yere kapaklandı.

MARIE UCUBENİN ÜSTÜNE DÜŞÜYOR

YERDE korkunç bir boğuşma başladı.

Marie azıp cücenin kamışını ısırıldı. Adam bağırıldı.

Pierrot, yere serdiği Marie'nin kollarını haç şeklinde iki yana açtı: Ötekiler bacaklarını tuttu.

Marie inledi:

“Bırak beni.”

Sonra sustu.

Sonunda gözleri kapalı, soluk soluğa kaldı.

Gözlerini açtı. Pierrot, kıpkırmızı, ter içinde, üstündeydi.

“Düz beni,” dedi Marie.

MARIE CÜCENİN KAMIŞINI ISIRIYOR

“DÜZ onu Pierrot,” dedi otel sahibesi.

Kurbanın çevresinde dört dönüyorlardı.

Marie bu hazırlıklardan sıkılıp başını yeniden yere bıraktı. Ötekiler onu uzatıp bacaklarını ayırdı. Çabuk çabuk, gürültüyle soluyordu Marie.

Olanca yavaşlığıyla domuz boğazlar ya da mezara tanrı indirir gibi bir sahneydi.

Kont çırılçıplak olmasını istediği için Pierrot donunu çıkarmıştı.

Güzel oğlan boğa gibi saldırdı: Kont kamışın girişine eliyle yol açtı. Kurban titredi, çırpındı. İnanılmaz öfke yüklü, göğüs göğüse bir savaş.

Ötekiler bu taşkınlığı dudakları kurumuş, şaşkına dönmüş halde seyrediyordu.

Pierrot’nun kamışının birleştirdiği iki beden çırpınarak yerde yuvarlanıyordu. Çiftlik oğlanı sonunda var gücüyle abandı, soluk soluğa, kurumuş ağzıyla haykırdı, Marie de buna ölüm kasılmasıyla yanıt verdi.

MARIE KENDİNİ PIERROT’YA DÜZDÜRÜYOR

... Marie kendine geldi.

Bir ağacın dalında kuşların cıvıladığını duydu.

Bu pek hoş cıvıltı ağaçtan ağaca atlayıp uzaklaşıyordu. Islak otlara uzanmıştı Marie; havanın aydınlandığını gördü: Tam o anda şafak söküyordu.

Üşüdüğünü hissetti; akıl almaz bir boşlukta asılı gibiydi, duygusuz bir mutluluk içindeydi. Ama usul usul kaldırmaya çabaladığı bitkin başı yeniden düşmüş de olsa, ışığa, yapraklara, ağaçları dolduran kuşlara tutkundur her zamanki gibi. Bir an çocukluğundaki ürkek hallerini anımsar gibi oldu. Kont'un o güçlü koca kafasının üstüne eğildiğini gördü.

MARIE AĞAÇLARDAKİ KUŞLARI DİNLIYOR

MARIE’NİN cücenin gözlerinde okuduğu şey ölümün inatçı tavrıydı: Bu yüz yalnızca, korkunç bir saplantının edepsizleştirdiği sonsuz bir düş kırıklığı yansıtıyordu. Tiksintiyle irkildi ve yaklaşan ölüm onu çok korkuttu.

Dişlerini sıktı, diz çökmüş durumdaki ucubenin karşısına dikildi.

Ayaktaydı, titriyordu.

Geri çekilip Kont’a baktı ve kusmaya başladı.

“Görüyorsun,” dedi.

“Rahatladın mı?” diye sordu Kont.

“Hayır.”

Önündeki kusmuğu gördü. Yırtık mantosu bazı yerlerini açıkta bırakıyordu.

“Nereye gidiyoruz?” diye sordu.

“Sizin evinize,” diye yanıt verdi Kont.

MARIE KUSUYOR

“BENİM evime,” diye inledi Marie. Yeniden başı dönmeye başlamıştı.

“Sen şeytan mısın ki benim evime gitmek istiyorsun?” diye sürdürdü.

“Evet,” dedi cüce, “bana şeytan diyenler olur ara sıra.”

“Şeytan ha,” dedi Marie, “sıçarım ben onun önünde!”

“Az önce kustunuz ya.”

“Sıçarım da.”

Çömelip kusmuşunun üstüne sıçtı.

Ucube hâlâ diz çökmüş haldeydi.

Marie bir meşe ağacına dayandı. Terlemiş, kendinden geçmişti.

Şöyle dedi:

“Tüm bunların hiç önemi yok. Ama *benim evimde* korkarsın... Artık çok geç...”

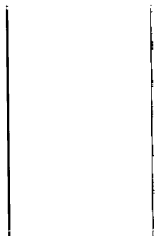
Başını salladı ve birden cücenin üstüne vahşice yürüyüp adamın yakasına yapışırken bağırdı:

“Geliyor musun?”

“Seve seve,” dedi Kont.

Kısık denebilecek bir sesle ekledi:
“Beni hak ediyor.”

MARIE KUSMUĞUN
ÜSTÜNE SIÇIYOR

KONT'U duyan Marie ona bakmakla yetindi.

Kont ayağa kalktı:

“Şimdiye kadar hiç kimse benimle böyle konuşmadı,” diye mırıldandı.

“Defolup gidebilirsin,” dedi Marie. “Ama gelersen...”

Kont sertçe sözünü kesti:

“Sizi izliyorum. Benim olacaksınız.”

Marie hâlâ sertti:

“Tam zamanı,” dedi. “Gel.”

MARIE KONT'U EVİNE GÖTÜRÜYOR

HIZLI hızlı yürüdüler.

Eve vardıklarında şafak söküyordu. Marie demir kapıyı itti. İki yanına yaşlı ağaçlar dizili bir yola girdiler: Güneş ağaçların tepesini yaldıza boyamıştı.

Marie olanca huysuzluğuna rağmen güneşle barışık olduğunu biliyordu. Kont'u odasına soktu.

“Buraya kadar,” diye düşündü. Bitkin, kinlenmiş, ama aynı zamanda kayıtsızdı.

“Soyun,” dedi Kont’a, “seni yan odada bekliyorum.”

Kont acele etmeden soyundu.

Yaprakların arasından sızan güneş ışınları duvarda benekler oluşturuyor ve bu ışık benekleri dans ediyordu.

MARIE İLE CÜCE EVE GİRİYOR

KONT'UN kamışı kalktı.

Uzun, kırmızımtırak bir kamıştı.

Çıplak bedeni ve o kamış korkunç çirkindi. Alabildiğine yüksek omuzları arasına gömülü köşeli suratı pek solgun ve alaycıydı.

Marie'yi arzuluyor, düşüncesini bu arzuyla sınırliyordu.

Kapıyı itti. Hüzünlü denecek kadar çıplak Marie kışkırtıcı ve çirkin haliyle onu yatağın orada bekliyordu: Sarhoşluk ve yorgunluk canına okumuştı.

"Neyiniz var," diye sordu Marie.

Ölü adam darmadağınık odanın her tarafına sinmişti...

Kort usulca mırıldandı:

"... bilmiyordum..."

Bir mobilyaya dayanmak zorunda kaldı: Kamışı iniyordu...

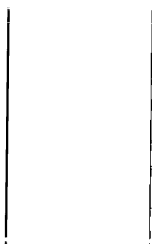
Marie'nin yüzünde korkunç bir gülümseme belirdi.

"Tamam," dedi.

Sağ elindeki kırık ampulü gösterirken salak
bir hali vardı.

Sonunda yere yığıldı.

MARIE ÖLÜYOR

DERKEN, Kont peş peşe ve adım adım ilerleyen iki cenaze arabası gördü.

Cüce dişlerinin arasından ıslık çalar gibi ses çıkardı:

“Kız anamı belledi...”

Kanalı görmedi ve içine düştü.

Suyun sessizliğini hantal bir gürültü bozdu bir an.

Geriye güneş kaldı.

MARIE ÖLÜ ADAMIN
PEŞİNDEN TOPRAĞA GİRİYOR

